

4. fradrag, tilkommende personer, der er fyldt 65 år, samt rentemodtagere,
5. aktieselskabsbeskatningen,
6. den særlige indkomstskat af visse indtægter,
7. formueskatten,
8. kapitaludlodningsskatten,
9. gifte kvinders selvangivelse og deres stilling under skatteligningen, herunder også ansvarsbestemmelser,
10. lempelser for visse opsparingsformer.

1. Fradrag for forsikringsudgifter.

Efter de for tiden gældende regler kan en skattepligtig ved sin indkomstopgørelse fradrage „beløb, der anvendes til pensions- og enkeforsørgelse, livsforsikring, ulykkes-, syge-, invaliditets-, alderdoms- og arbejdsløshedsforsikring, dog ikke udover et samlet beløb af 600 kr. årlig“.

Denne begrænsning har været følt som for snæver, navnlig under den udvikling, der finder sted med hensyn til pensionsforsikringer og pensionsordninger med løbende udbetalinger. Det er også mindre rimeligt, at det får skattemæssig virkning for den pensionsberettigede, hvorledes bidraget til pensionsordningen i det enkelte tilfælde er fordelt mellem arbejdsgiveren og funktionæren, idet arbejdsgiverens bidrag normalt er skattefrit for funktionæren udover 600 kr.-grænsen. Skattelovskommissionen har især fremhævet den skattemæssigt forskellige behandling af kapitalforsikringer eller kapitalpensionsordninger på den ene side og livrenter, overlevelserebenter og lignende renteforsikringer samt pensionsordninger med løbende udbetalinger på den anden side. Ydelser som de sidstnævnte bliver ved udbetalingen beskattet som indkomst for modtageren, medens dette ikke er tilfældet med hensyn til den kapitaludbetaling, der finder sted, når en kapitalforsikring eller en kapitalpensionsordning træder i kraft. Ud fra denne betragtning foreslog kommissionen, at udgifter til renteforsikringer m. v. skulle være fuldt fradragsberettiget ved indkomstopgørelsen, således at man derved kunne undgå indkomstbeskatning både af den indkomst, hvoraf præmien blev udredet, og af den løbende ydelse, der til sin tid kommer til udbetaling. På den anden side ville kommissionen for kapitalforsikringer og kapital-

pensioner helt nægte fradrag for udgiften hertil, idet der her ikke som for renteforsikringernes vedkommende er tale om en „dobbelbeskatning“.

Ved nærværende forslags § 14, nr. 2, har man foreslået *fradrag i indkomsten uden begrænsning for præmier* vedrørende „livrente, overlevelserebente, arverente, pensionsforsikring eller lignende *renteforsikring*, der er tegnet til fordel for den skattepligtige eller hans pårørende, samt bidrag til en pensionsordning, der går ud på at sikre den skattepligtige eller hans pårørende en *løbende årlig pensionsindtægt*“. Eengangsindskud kan afskrives efter nærmere regler.

Ved siden af denne ubegrænsede fradragsret har man foreslået opretholdt adgangen til *fradrag indenfor en grænse på 600 kr. årlig af udgifter til kapitalforsikringer og kapitalpensioner, samt udgifter til arbejdsløheds-, syge-, invaliditets- og ulykkesforsikring* (forslagets § 14, nr. 3). Man har herved lagt vægt på det samfundsmæssigt værdifulde i, at folk sikrer sig selv og deres pårørende i tilfælde af alderdom og død, ligesom det også ved en sammenligning med renteforsikringerne må tages i betragtning, at udbetalte kapitalforsikringssummer til sin tid vil blive beskattet som formue og renten deraf som indkomst. Der er yderligere ved forslagens § 180, nr. 5, åbnet adgang til at udnytte fradraget indtil 600 kr. ved *indskud i opsparingsordninger* som de der nævnte, se herom nærmere nedenfor under 10.

I sammenhæng med de foreslåede lempelser for forsikringsudgifter må ses den nedenfor under 4. omtalte bestemmelse i forslagens § 38, hvor der i videre omfang end efter de nugældende regler er foreslået lempelse i indkomstbeskatningen for personer, der er fyldt 65 år, gennem særlige skattefrie fradrag, der bl. a. tilsigter at lempe beskatningen for personer, der gennem opsparing i forsikringer og pensionsordninger selv har sikret sig en vis mindre indtægt på deres gamle dage.

2. De personlige fradrag efter forsørgerstilling.

Ligesom den gældende statsskattelov indrømmer forslaget skattefrie fradrag for forsørgere og ikke-forsørgere, men man har søgt at finde en mere rationel og rimelig afgrænsning af den gruppe, der henføres til forsørgere. Det har navnlig været kritiseret,